

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/194/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312207067
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1312207067.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa : Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Bratislava, Kradžičova 8, IČO : 35 831 154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi : Y. P., X. X., L. X, o zaplatenie 1.760,87 € s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Stropkov, Važecká 16, IČO : 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. 2. 2013 č.k. 12C 221/2012 - 44, v pomere 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol odpor podaný Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu, ktorým vydal súd prvého stupňa dňa 22. 6. 2012 č.k. 40Ro 363/2012 - 16. Uvedeným platobným rozkazom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní od doručenia platobného rozkazu sumu 1.760,87 € s úrokom z omeškania 9 % p.a. zo sumy 1.760,87 € od 16. 5. 2010 do zaplatenia, nahradil mu trovy konania 105,50 € a trovy právneho zastúpenia 213,50 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Dňa 14. 9. 2012 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS o jeho vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktoré zároveň podalo proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom namietalo neprijateľné zmluvné podmienky. Súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 174 ods. 3 O.s.p. odmietol odpor podaný Združením, ako podaný neoprávnenou osobou.

Uvedené uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu, domáhajúc sa jeho zrušenia. V odvolaní poukazyval na to, že v konkrétnej veci je posudzovaný spotrebiteľský právny vzťah, preto je žiaduce, aby združenie pôsobilo na strane odporcu, ako „slabšej strane“. Súdy napriek zákonnému zákazu v § 172 ods. 9 O.s.p. vydávajú platobné rozkazy aj v spotrebiteľských veciach, v ktorých sú uplatňované nároky z neprijateľných podmienok. Ak by malo platiť, že spotrebiteľské združenie nie je oprávnenou osobou na podanie odporu, potom by sa stratil zmysel pôsobenia spotrebiteľského združenia v súdnom konaní. Prevažná väčšina spotrebiteľských vecí je totiž stále rozhodovaná na súdoch v skrátanom konaní platobnými rozkazmi, proti ktorým sa neinformovaní spotrebiteľia bránia len úplne výnimočne. Otázkou legitímácie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia) na podanie odporu by mal preto súd vykladať v prospech spotrebiteľa.

Vedľajší účastník nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že nie je oprávnenou osobou na podanie odporu. Pokiaľ vedľajší účastník vstúpi do konania v čase, kedy platobný rozkaz ešte nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný intervient, na strane ktorého vystupuje a plynie mu samostatná lehota na podanie opravného prostriedku, ktorá začína dňom doručenia platobného rozkazu. Inštitút vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. bol zavedený až novelou s účinnosťou od 15. 10. 2008. Vedľajší účastník je k vstupu do konania splnomocnený ex lege v konkrétnom prípade zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ často nedokáže v konaní

náležite právne argumentovať a brániť sa, napr. vznesením námietky premlčania. Vedľajší účastník v odvolaní poukazoval na argumentáciu právnej teórie, podľa ktorej ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (typická tzv. druhá skupina vedľajšieho účastníctva), môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, prípadne, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. Vedľajší účastník dodal, že podľa jeho názoru v spotrebiteľských veciach by nemala byť legitímácia vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. podať odvolanie (alebo iný opravný prostriedok) viazaná na súhlas hlavného účastníka, pretože existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že spotrebiteľ sa nedokáže v konaní adekvátne brániť a nemusí ani porozumieť významu a právnym dôsledkom opravného prostriedku, ktorý v jeho prospech učinil vedľajší účastník, vystupujúci na jeho podporu. Poukázal tiež na judikatúru Súdneho dvora EU v právnych veciach *Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial*, C-240/98 až C-244/98, *Mostaza Claro* C-168/05 a *Godard* C-429/05, kde Súdny dvor EU v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, stanovil pre súdy povinnosť *ex offio* skúmať neprijateľné (nekalé) podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Vedľajší účastník poukazoval aj na rozhodnutie Súdneho dvora EU *Cofidis* C-473/00, v ktorom súd rozhodol, že s ohľadom na potrebu ochrany spotrebiteľa a naplnenie čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, súd nemá aplikovať a prihliadnuť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami zavedenej Smernicou Rady 93/13/EHS. Podobne Súdny dvor EU vo veci *Banco Espanol* C-618/10 zo dňa 14. 6. 2012 rozhodol, že právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok nie je v súlade s právom únie.

V odvolaní ďalej dodal, že v danom prípade vstúpil vedľajší účastník do konania na základe vlastného podnetu, v čase, kedy ešte platobný rozkaz nebol právoplatný. Ak súd prvého stupňa odmietol odpor podaný Združením, potom postupoval v rozpore s cieľmi EÚ pri zabezpečení vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, deklarovanej v čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 38 a 47 Charty základných práv EÚ, ale aj v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora EÚ. Takýto nesprávny postup súdu znemožnil realizáciu procesných práv vedľajšieho účastníka, čím bola vedľajšiemu účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V súvislosti s právom vedľajšieho účastníka podať odpor poukazoval vedľajší účastník na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. 8. 2012 sp. zn. 2 Obdo 27/2012, podľa ktorého „...Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Táto procesná legitímácia sa podanie odvolania aj dovolania je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie a dovolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník, na stranu ktorého sa pripojil. V prípade, že tento účastník nemá procesnú legitímáciu na podanie odvolania a dovolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník. V opačnom prípade by sa aj vedľajšiemu účastníkovi priznalo viac procesných práv, než má účastník, na ktorého strane vystupuje. Vedľajší účastník môže podať odvolanie a dovolanie len vtedy, ak odvolanie a dovolanie podal účastník. Ak podá odvolanie a dovolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s týmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu a dovolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie a dovolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné. Z už uvedeného vyplýva, že akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia ust. § 93 ods. 4 O.s.p., - posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností . Z tejto dikcie možno vyvodiť, že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zväziť, že takýto úkon vykoná a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka.“

Na odvolanie vedľajšieho účastníka sa navrhovateľ ani odporca nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je nedôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník na strane odporcu podaním odporu proti platobnému rozkazu zjavne sleduje zvrátenie právneho následku, s ktorým procesné právo spája podanie (včasného a odôvodneného) odporu (podaného oprávnenou osobou) proti platobnému rozkazu, totiž zrušenie platobného rozkazu zo zákona a nariadenie pojednávania (podľa ust. § 174 ods. 2 O.s.p.). V súdnej právnej veci odpor proti platobnému rozkazu podal výlučne vedľajší účastník na strane odporcu, odporca samotný odpor proti platobnému rozkazu nepodal.

Z ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., totiž že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť aj oprávnenie vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. Takéto právo priznáva zákon (Občiansky súdny poriadok) výlučne odporcovi, a to v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ by malo právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu vyplývať z ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., potom by na základe rovnakej úvahy a výkladu mohlo z cit. ust. vyplývať aj oprávnenie vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa napr. vziať návrh na začatie konania - sčasti alebo celkom - späť. Právo disponovať s návrhom však zákon výslovnou úpravou v ust. § 96 O.s.p. priznáva výlučne navrhovateľovi; podobne výslovnou úpravou priznáva zákon v ust. § 172 ods. 1 O.s.p. právo podať odpor len odporcovi, t.j. hlavnému, nie aj vedľajšiemu účastníkovi konania.

Odvolací súd sa rovnako domnieva, že nedostatok legitimácie vedľajšieho účastníka na strane odporcu na podanie odporu proti platobnému rozkazu plynie aj zo skutočnosti, že v súdnej právnej veci je vedľajší účastník svojou povahou takým vedľajším účastníkom, ktorému zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania s hlavným účastníkom (v danom prípade odporcom), v zmysle § 201 O.s.p. Niet sporu o tom, že vedľajší účastník v súdnej právnej veci je vedľajším účastníkom, ktorý vstúpil do konania na základe osobitného zákonného ustanovenia. Citované ustanovenie § 201 O.s.p. upravuje podmienky, za ktorých môže podať opravný prostriedok - a to konkrétne odvolanie - aj vedľajší účastník. Uvedené ustanovenie opätovne neobsahuje úpravu, ktorá by priznávala vedľajšiemu účastníkovi okrem práva - za tam stanovených podmienok - podať odvolanie, aj právo podať odpor proti platobnému rozkazu.

Keďže platná právna úprava nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi právo podať odpor proti platobnému rozkazu, súd prvého stupňa správne odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu v predmetnej právnej veci odmietol na základe ust. § 174 ods. 3 písm. c/ O.s.p. ako odpor podaný neoprávnenou osobou.

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.